

כיבוש בית אל

בראשית רבה פרשה סט :

ורבנן אמרי מה לוז אין לה פה כך לא היה אדם יכול לעמוד על פתחה של עיר,
א"ר סימון לוז היה עומד על פתחה של עיר,
ר' אלעזר בשם ר' פנחס בר חמא אמר לוז היה עומד על פתחה של מערה והיה לוז חלול והיו נכנסין דרך
הלוז למערה דרך המערה לעיר.

סוטה דף מו עמוד ב

תניא, היה ר"מ אומר: כופין ללויה, ששכר הלויה אין לה שיעור, שנאמר: (שופטים א) ויראו השומרים איש
יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד, וכתוב: ויראם את מבוא העיר, ומה
חסד עשו עמו? שכל אותה העיר הרגו לפי חרב, ואותו האיש ומשפחתו שלחו;
וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה -
תניא: היא לוז שצובעין בה תכלת, היא לוז שבא סנחריב ולא בבלה, נבוכדנצר ולא החריבה, ואף מלאך
המות אין לו רשות לעבור בה, אלא זקנים שבה בזמן שדעתן קצה עליהן - יוצאין חוץ לחומה והן מתים;
והלא דברים ק"ו: ומה כנעני זה, שלא דיבר בפיו ולא הלך ברגליו - גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל
הדורות, מי שעושה לוויה ברגליו - על אחת כמה וכמה.
במה הראה להם? חזקיה אמר: בפיו עקם להם,
ר' יוחנן אמר: באצבעו הראה להם.
תניא כוותיה דר' יוחנן: בשביל שכנעני זה הראה באצבעו, גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.